

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Quando & quomodo præscriptio interrumpatur, & an etiam per imperationem privilegij contrarij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

stentur, intra hoc tempus nunquam vidisse vel audivisse se aliud.

SECTIO IV.

De nonnullis impedimentis praescriptionis, quominus ea procedat, vel capta continuetur, & derestitutione adversus eam jam completam.

§. I.

Quando praescriptio non procedat, seu noncurrat, vel dormiat, aut suspendatur?

Præscriptio dicitur non procedere, sive non currere, quando ob aliquam causam incipere non potest, vel quia deest possessio civilis, sine qua nulla datur usucapio; vel quia bona fides aut titulus deficit, si hic ad præscribendum est necessarius; vel denique ex incapacitate ipsius rei ad præscribendum hic & nunc inhabilis; dormire dicitur præscriptio, quando inchoata quidem legitimè jam est, propter impedimentum interveniens ad aliquod tempus currere non potest, sed suspensa manet, & quasi quiescit, ita tamen, ut cessante tali impedimento, iterum currat, & continuari possit, ad præscriptionem complendam tempus, quod, antequam dormiret præscriptio, curtebat, & tempus, quod post ablatum impedimentum currit. Censetur autem tali modo dormire, primò tempore hostilitatis sive belli, uti patet *ex c. extranmissa 10. h. t.* Secundò dormit præscriptio contra Ecclesiam, quando hæc vacat *c. i. & ult. ne sede vacante &c.* vel si Prælati agere non possit censurâ aliquâ aut im-

pedimento juris (non facti tantum) impeditur *c. 1. & c. Auditis 15. h. t.* Tertiò contra Ecclesiam Romanam dormit, si schisma sit in illa Ecclesia; vel contra Romanum Imperium, si vacat hoc, aut contra pupillum, si daret adhuc pupillaris ætas &c. quia in his casibus aut jura non dicuntur, vel de jure agere non potest, contra quem præscribitur, vel suo legitimo defensore caret Ecclesia &c.

§. II.

Quando & quomodo præscriptio interrumpatur, & an etiam per impetrationem privilegij contrarij.

Interrumpi dicitur præscriptio, quando antequam completur, ita cessat, ut cessante etiam interruptionis causâ prius & posterius tempus non continuentur ad complendam præscriptionem, sed de novo debeat inchoari, & totum tempus præcedens interruptionem sit extinctum, prout sumitur *ex c. illud autem 8. h. t.* qualis interruptio censetur fieri, quando deficit aliquid, quod ad substantiam sive essentiam præscriptionis requiritur, ut si amittatur possessio civilis; si cesset bona fides; si cesset titulus, ubi hic requiritur; vel si jura ita disponant (à quorum dispositione præscriptio vim suam & auctoritatem habet) prout de præscriptione longi & longissimi temporis disponunt, quod interrumpatur per litis contestationem Juridicam, si postmodum sententia contra possessorem lata fuit, nisi præsumptio sit ex sufficientibus conjecturis contra Actorem, quod litem malo animo, præcisè ad interrompendam aut prolongandam præscriptionem moverit.

Si quis autem impetret privilegium contrarium prescriptioni, interrumpitur quidem prescriptio, si ea nondum completa sit, quia post impetratum privilegium videtur esse in mala fide prescribens, ex hoc videlicet capite ad privilegium sibi impetrandum motus, quod putaret rem talem ad se non pertinere; si vero completa jam sit, nihil ei nocet privilegium impetratum contrarium prescriptioni, sed hoc tantum operatur, ut in posterum prescriptione uti non possit ad rem prescriptam sibi defendendam, cum huic, eo ipso, quod privilegium contrarium prescriptioni impetrare vel voluerit, vel impetraverit, prescriptioni renuntiasse videatur; cui tamen non renunciat, si privilegium, quod non est contrarium prescriptioni, impetravit, cum tale privilegium ad majorem tantum cautelam & corroboracionem prescriptionis &c. impetratum potius videatur.

¶ (o) ¶

Quibusnam remedium restitutionis in integrum competat adversus prescriptionem?

Conceditur hoc privilegium primo Minoribus 25. annis, adversus prescriptionem etiam longissimi temporis, ut eam petere possint intra quadriennium post impletum 25. annum, si eundem conceditur Ecclesijs, alijsque locis, quamvis 40. aut 100. annorum prescriptio contra ea completa jam fuerit. Tertio conceditur non tantum etiam Majoribus, si justa causa sublegetur, ob quam prius, dum contra eam currebat prescriptio, agere non potuerunt, & quidem contra prescriptum longi temporis justa etiam causa concedendæ restitutionis in integrum Majoribus, videtur etiam aliquibus, quod invincibiliter ignoraverit aliquam currentem contra se prescriptioem, quam tamen ignorantiam justam concedendæ Majoribus restitutionis in integrum negant aliqui, quia prescriptio æquè præjudicat ignorantibus ac scientibus, *ra c. Vigilanti §. h. i. & L. ult. de prescript. long. temp.*

